

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 22/08/2022

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 984

“PHẢI PHÁT RA ĐẠI NGUYỆN CỦA PHẬT”

Chúng ta học đạo đức Thánh Hiền, Thánh Hiền nhắc chúng ta phải lập chí. Chúng ta là người niệm Phật thì chúng ta phải phát tâm một đời này vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta phát tâm như vậy thì chúng ta không còn tư vương đến “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*ngũ dục lục trần*”, “*tham sân si mạn*”. Nếu những tập khí này vẫn khởi lên thì đó là do tập khí xấu ác nhiều đời, nhiều kiếp vẫn còn len lỏi, chúng ta phải nhanh chóng nhận ra và dập tắt.

Hòa Thượng nói: “***Phát đại nguyện của Phật là phát tâm vì tất cả chúng sanh***”. Đây chính là đại nguyện của Phật Bồ Tát. Chúng ta muốn làm Phật Bồ Tát, làm Thánh Hiền thì chúng ta phải phát tâm giống tâm của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền. Nếu chúng ta không phát tâm giống như các Ngài thì chúng ta sẽ tùy tiện theo tập khí, phiền não của mình. Chúng ta phát tâm làm Phật thì chúng ta sẽ hướng đến điều tốt để chúng ta phấn đấu, nỗ lực. Ban đầu, nếu chúng ta chưa mở rộng được tâm lượng, chưa phát tâm được giống như Phật Bồ Tát thì chúng ta phát nguyện làm người tốt. Thí dụ chúng ta có động lực phải làm ra tấm gương cho mọi người thì chúng ta sẽ đến lớp đúng giờ. Trong 1000 buổi học vừa qua, tôi không lên lớp trễ một ngày nào. Điều này thật sự không đơn giản! Chúng ta có nguyện thì chúng ta có động lực để phấn đấu.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta phải phát đại nguyện của Phật, nếu chúng ta tu hành pháp môn Tịnh Độ thì chúng ta phát tâm một đời này vãng sanh***”. Nếu chúng ta phát được đại nguyện này thì chúng ta không còn mong cầu ở thế gian. Nếu chúng ta vẫn mong cầu thế tình thì sự phát tâm của chúng ta là giả.

Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta phát ra đại nguyện vì chúng sanh làm việc thì chúng ta có động lực phấn đấu***”. Chúng ta phát tâm vì chúng sanh phục vụ thì chúng ta phải

có đầy đủ các năng lực. Chúng ta phát tâm làm ở các trường học thì chúng ta phải có năng lực chuyên môn. Chúng ta phát tâm làm người dẫn dắt thì chúng ta phải có đầy đủ năng lực dẫn dắt.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa khuyến khích người trẻ phải lập chí. Nếu ngay trong đời này chúng ta không có mục tiêu thì chúng ta sẽ lãng phí thời gian của cuộc đời”**. Chúng ta có chí hướng làm Thầy giáo, làm người giảng dạy đạo đức Thánh Hiền, người hoằng dương Phật pháp thì chúng ta có động lực để nỗ lực. Chúng ta lập chí một đời này vãng sanh Tịnh Độ thì nguyện chính là một đời này vãng sanh, những việc khác là thứ nguyện. Chúng ta làm việc giúp chúng sanh thì đó là từ bi xuất phương tiện. Chúng ta phải xả bỏ những việc cản trở sự vãng sanh của mình. Chúng ta không phát tâm Bồ Đề để phục vụ chúng sanh thì chúng ta chưa đủ công hạnh của một Bồ Tát ở thế giới Tây Phương Cực Lạc. Nếu chúng ta phát tâm Bồ Đề mà việc này chướng ngại việc vãng sanh của chúng ta thì đó là do chúng ta đã làm sai.

Việc vãng sanh là việc chính, việc giúp chúng sanh là việc phụ. Hai việc này tương trợ cho nhau. Chúng ta độ chúng sanh chính là chúng ta tích công bồi đức. Trong **“Kinh A Di Đà”** đã nói: **“Đâu phải thiện căn phước đức ít mà về được nước kia”**. Người vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì phước báu phải bằng Phật A Di Đà. Phật phát ra đại nguyện chúng ta cũng phát ra đại nguyện thì nguyện nguyện tương ưng, phước báu tương ưng. Chúng ta có đủ tư cách để Phật A Di Đà giao thế giới Tây Phương Cực Lạc cho chúng ta. Chúng ta chưa làm được điều này thì chúng ta không đủ tư cách vãng sanh.

Trong lần đầu tiên gặp mặt, Ngũ Tổ hỏi Lục Tổ đến để làm gì thì Lục Tổ liền nói: **“Con đến đây để làm Phật!”**. Chưa có ai nói một cách thẳng thắn, mạnh mẽ như Lục Tổ! Nếu được Ngũ Tổ hỏi, chúng ta nghĩ chúng ta sẽ nên nói lời khiêm tốn là chúng ta muốn đến đây chẻ củi, nấu cơm. Lục Tổ nói với Ngũ Tổ: **“Trong tâm con thường sanh trí tuệ!”**. Nếu chúng ta gặp Ngũ Tổ chúng ta nói: **“Trong tâm con thường sanh phiền não!”**.

Hòa Thượng nói: **“Nếu ngay trong đời này chúng ta không có mục tiêu thì đời sống của chúng ta đã uổng phí rồi. Con người quý ở việc lập chí. Nếu chúng ta có chí hướng thì ngay trong đời này chúng ta có mục tiêu để nỗ lực, có phương hướng để tinh tấn”**. Nếu chúng ta chưa thể phát tâm vãng sanh thì chúng ta phải phát tâm làm người tốt. Chúng ta lấy mục tiêu đó để phấn đấu. Chúng ta nhìn thấu thì chúng ta sẽ thấy con người rồi cũng sẽ đến lúc phải ra đi. Ở thế gian, chúng ta có vợ chồng, con cái, sự nghiệp nhưng cũng sẽ đến ngày

chúng ta phải chết. Mỗi một ngày qua là chúng ta giảm đi một ngày sống và gần hơn một ngày với cái chết. Hiện tại, chúng ta đang bị ràng buộc bởi gia đình, sự nghiệp thì chúng ta phải tập tan nhạt dần vì đến một ngày chúng ta cũng phải xả bỏ tất cả.

Hòa Thượng nói: **“*Ngay trong đời này, chúng ta cần có một mục tiêu để nỗ lực, một phương hướng để tinh tấn. Nhân sanh như vậy chân thật là nhân sanh hạnh phúc*”**. Mục tiêu của chúng ta là làm giáo dục, đem chuẩn mực của Thánh Hiền đến với mọi người. Phương hướng của chúng ta là một đời vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta có phương hướng, mục tiêu rõ ràng thì chúng ta sẽ nỗ lực, tinh tấn. Chúng ta **“*tinh tấn*”** thì chúng ta vãng sanh còn chúng ta **“*tinh tướng*”** thì chúng ta vãng lai.

Hòa Thượng nói: **“*Tất cả đều là do chúng ta tự tác tự thọ*”**. Tất cả do chúng ta tự làm, tự chịu. Ngài Lý Bình Nam nói: **“*Đáng đọa lạc như thế nào vẫn phải đọa lạc như thế đó!*”**. Chúng ta đáng được phẩm vị như thế nào thì chúng ta đáng được phẩm vị như thế đó. Không ai có thể ban phước, giáng họa cho chúng ta mà tất cả do chúng ta tự làm tự chịu. Điều này giống như chúng ta đi học, chúng ta thi đủ điểm thì chúng ta được lên lớp. Người thế gian có thể **“*cảm tình dụng sự*”**, nhưng thế giới Tây Phương Cực Lạc thì mỗi người phải tự nỗ lực. Tâm chúng ta tịnh thì chúng ta tương ưng được với cõi tịnh.

Hòa Thượng nói: **“*Ở thế gian thì chúng ta phải lập chí, còn trong Phật pháp chúng ta phải phát Tâm Bồ Đề. Việc phát Tâm Bồ Đề có ý nghĩa rất sâu sắc. Phật dạy học trò phải phát Tứ Hoằng Thệ Nguyện. Tứ Hoằng Thệ Nguyện chính là phát Tâm Bồ Đề. Tứ Hoằng Thệ Nguyện là: “*Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ. Phiền não vô biên thệ nguyện đoạn. Pháp môn vô lượng thệ nguyện học. Phật đạo vô thượng thệ nguyện thành*”. Trong bốn thệ nguyện này chú trọng ở nguyện: “*Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ*”. Ba nguyện sau chỉ là hỗ trợ để chúng ta thực tiễn cho nguyện thứ nhất*”**.

“*Phiền não vô biên thệ nguyện đoạn*” nghĩa là chúng ta phải đoạn **“*tự tư tự lợi*”**, **“*danh vọng lợi dưỡng*”**, hưởng thụ **“*năm dục sáu trần*”**, **“*tham sân si mạn*”**. **“*Pháp môn vô lượng thệ nguyện học*”** là chúng ta phải thông hiểu nhiều pháp môn để tiếp độ chúng sanh. **“*Phật đạo vô thượng thệ nguyện thành*”** nghĩa là chúng ta thành Phật cũng là để hiện thực nguyện đầu tiên. Chúng ta phải hiểu chúng ta thành Phật không phải vì chúng ta mà vì để độ được chúng sanh. Chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng không phải vì chúng ta mà vì để hoàn thiện năng lực để phục vụ chúng sanh tốt nhất. Nếu chúng ta vì ta mà vãng sanh thì chúng ta không thể vãng sanh!

Nhiều người tu hành nhưng không hiểu rõ lời Tổ Sư Đại Đức, lời Hòa Thượng dạy, họ nói rằng: *“Tôi muốn về thế giới Tây Phương Cực Lạc vì tôi chán ghét thế gian này!”*. Chúng ta không ghét bỏ thế gian mà chúng ta nhận rõ được *“ngũ dục lục trần”*, tập khí, phiền não trói buộc chúng ta khiến chúng ta sinh tử luân hồi nhiều đời, nhiều kiếp. Chúng ta đến thế giới Tây Phương Cực Lạc không phải do chúng ta nhầm chán thế giới Ta Bà mà chúng ta rời khỏi để sau đó chúng ta quay lại tiếp độ, giúp mọi người có năng lực để giải thoát.

Hòa Thượng nói: *“Khi Chư Phật Bồ Tát còn ở thế gian tu hành các Ngài đều phát bốn nguyện này”*. Các Ngài đồng phát nguyện: *“Chúng sanh vô biên thế nguyện độ”*. “Độ” là phục vụ. *“Chúng sanh vô biên”* là tất cả chúng sanh tận hư không các pháp giới, không bỏ sót một người nào. Tâm lượng của các Ngài vô cùng rộng lớn. Có những chúng sanh tạo tác tội nghiệp, sai lầm chất chồng nhưng họ vẫn chưa giác ngộ. Phật Bồ Tát chờ họ giác ngộ, chờ họ quay đầu. Khi họ chân thật quay đầu thì các Ngài tìm cách tiếp độ họ. Họ không còn nguy hiểm, không còn làm tổn hại đến người khác thì các Ngài sẽ dùng phương tiện khéo léo nhất để tiếp độ họ.

Hòa Thượng nói: *“Ngày nay, chúng ta chưa làm được như Chư Phật Bồ Tát nhưng chúng ta phải phát tâm vì tất cả chúng sanh phục vụ. Đây chính là phát ra nguyện thành Phật. Chư Phật hoan hỷ vì tất cả chúng sanh tận hư không pháp giới mà phục vụ một cách vô tư, vô điều kiện. Các Ngài không bỏ sót một hạng mục phục vụ nào”*. Các Ngài toàn tâm toàn ý vì chúng sanh phục vụ, như người thế gian nói là: *“Chỉ công vô tư”*. Các Ngài phục vụ chúng sanh những việc thuận với tính đức. *“Tính đức”* là thuần tịnh, thuần thiện. Các hạng mục chúng ta làm trái với tính đức thì các Ngài không phục vụ.

Hòa Thượng nói: *“Chư Phật Bồ Tát vì tất cả chúng sanh không bỏ sót một ai. Nhà Phật gọi là đại viên mãn. Người phát ra được tâm này chính là Phật Bồ Tát. Phạm phu chúng ta có thể phát được tâm như vậy thì chúng ta cũng chính là Phật Bồ Tát”*. Chúng ta chân thành phát nguyện y như Phật Bồ Tát thì chúng ta cũng là Phật Bồ Tát.

Người thế gian tranh danh đoạt lợi, mưu cầu, tư lợi để thỏa mãn *“năm dục sáu trần”*, người nào phát tâm vì chúng sanh phục vụ vô điều kiện thì họ chính là Bồ Tát. Chúng ta cũng có thể phát tâm đó, noi theo Chư Phật Bồ Tát, các bậc Tổ Sư Đại Đức. Ban đầu, chúng ta làm chưa giống nhưng chúng ta làm theo mục tiêu, phương hướng giống Chư Phật Bồ Tát thì dần dần chúng ta cũng sẽ làm được. Chúng ta học Phật chúng ta phải có đại nguyện của Phật. Nhiều người học Phật không có đại nguyện của Phật, họ học Phật để được bảo hộ bình an, họ

không phát nguyện học Phật để làm Phật, để phát tâm phục vụ tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới.

Nhiều người thắc mắc: “*Phật Bồ Tát nhiều đến vô lượng vô biên nhưng chúng sanh đau khổ không nhìn thấy Phật!*”. Tất cả mọi nơi đều có chư Phật Bồ Tát hiện thân cứu giúp chúng ta. Thời gian dịch bệnh, nhiều người ngồi ở trong nhà cũng rất sợ hãi nhưng ở ngoài đường có rất nhiều Bác sĩ, Y tá, tình nguyện viên. Họ chính là Phật Bồ Tát. Các Ngài đã hiện thân để cứu giúp chúng sanh. Trong “*Kinh Pháp Hoa, Phẩm Quán Thế Âm Bồ Tát Phổ Môn*” nói: “*Bồ Tát có 33 thân ứng hóa. Đáng dùng thân gì để độ thì các Ngài hiện thân đó*”. Trong thời dịch bệnh, rất nhiều đoàn người từ Nam trở về quê hương, người hai bên đường tiếp sức cho họ bằng những chai xăng, những cháu bé có những bát cháo nóng, những hộp cơm nóng. Những điều này ấm áp vô cùng! Họ chính là hiện thân của Phật Bồ Tát. Khi một mảnh đời gặp khó khăn mà có người vô tư, vô cầu tương trợ thì họ chính là Phật Bồ Tát.

Chúng ta học Phật không thể không phát ra đại nguyện của Phật. Chúng ta niệm Phật chúng ta phát nguyện: “*Ngay đời này vãng sanh Cực Lạc*”. Đây là mục tiêu, phương hướng tối thượng nhất không thể thay đổi. Những điều nào cản trở mục tiêu, phương hướng này thì chúng ta phải xả bỏ những thứ đó. Chúng ta vãng sanh không phải vì chúng ta cầu an lạc mà vãng sanh. Phật A Di Đà phát nguyện thành lập một thế giới trang nghiêm vì tiếp độ, vì phục vụ chúng sanh. Chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta thành Phật là vì độ chúng sanh mà vãng sanh, vì chúng sanh mà thành Phật. Chúng ta vãng sanh hay thành Phật chỉ là để bắt đầu cho công cuộc phục vụ chúng sanh được tốt hơn.

Chúng ta vãng sanh hay thành Phật cũng là để độ chúng sanh. Hiện tại, chúng ta có rất nhiều cơ duyên độ chúng sanh thì chúng ta phải tích cực làm. Chúng ta độ chúng sanh nhưng việc đó phải không chướng ngại việc vãng sanh của chúng ta. Chúng ta phải buông xả “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Chúng ta làm tất cả những việc cần làm để phục vụ chúng sanh nhưng không chướng ngại tâm thanh tịnh. Nếu chúng ta làm nhưng chúng ta dính mắc trong tâm thì chúng ta “*tự rước họa vào thân*”. Việc tốt cần làm, nên làm, làm xong rồi thì thôi! Chúng ta không có ý niệm chúng ta vừa làm một việc vô cùng to lớn!

Phật Bồ Tát hoan hỷ vui vẻ vì tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới mà vô tư phục vụ. Chúng ta cũng học các Ngài, chúng ta vô tư, vô cầu, vô điều kiện mà phục vụ. Người học Phật có đại nguyện của Phật thì chúng ta có thể thành tựu. Đại nguyện của Phật là:

“*Chúng sanh vô biên thế nguyện độ*”. Ngay trong hiện đời này, chúng ta có cơ duyên độ chúng sanh thì chúng ta làm vậy thì Tâm Bồ Đề của chúng ta sẽ phát khởi.

Chúng ta vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng là vì chúng sanh. Phật dạy chúng ta rất viên mãn. Bồ Tát đến Tây Phương Cực Lạc để các Ngài có cơ hội thành Phật nhanh hơn, chắc chắn hơn, sau đó các Ngài quay lại độ chúng sinh. Nhiều người tu hành muốn mình vãng sanh vì họ nghĩ ở thế giới Cực Lạc sung sướng, không phải lo cái ăn, cái mặc. Chúng ta không có tâm phục vụ chúng sanh thì chúng ta không thể thành Phật.

Một cư sĩ là học trò của Lão cư sĩ Lý Bình Nam, bà cụ chỉ nặng hơn 30kg, gầy gò, ốm yếu. Bà không biết chữ, không biết giảng Kinh thuyết pháp nhưng bà luôn nghĩ đến việc độ chúng sanh. Bà phát ra đại nguyện độ chúng sanh, giúp chúng sanh thoát khổ. Bà chuyên tâm niệm Phật và tự tại vãng sanh. Họ mang bà đi thiêu, sau khi thiêu thì có một đồng xương ngũ sắc đó chính là xá lợi. Nhóm đồng tu của bà gần 1000 người, họ thấy bà tự tại vãng sanh lưu lại rất nhiều xá lợi thì ai cũng xin một miếng xương về để mang thờ để họ có động lực tu hành. Rất nhiều người đã lấy xương đi nhưng đồng xương còn nguyên. Bà không dùng khẩu giáo giáo hóa chúng sanh nhưng bà dùng thân giáo để giáo hóa chúng sanh. Mỗi chúng ta đều có năng lực độ chúng sanh vấn đề chỉ là chúng ta có làm hay không. Hòa Thượng dạy chúng ta: “***Phải phát ra đại nguyện của Phật. Đó là phát tâm vì tất cả chúng sanh tận hư không khắp pháp giới phục vụ***”.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!